

GUDS STORA PASSION

**50 skäl att Jesus
gav sitt liv**

John Piper

GUDS STORA PASSION

50 skäl att Jesus
gav sitt liv

John Piper

Kristus led och dog...

FÖR ATT UPPSLUKA GUDS VREDE

*Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att för
vår skull ta förbannelsen på sig, som det står skrivet:
Förbannad är var och en som hängs upp på en träpåle.*

GALATERBREVET 3:13

*Gud har låtit [Kristi] blod bli ett försoningsoffer för dem som
tror. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han förut
hade lämnat synderna ostraffade.*

ROMARBREVET 3:25

*Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han
har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för
våra synder.*

1 JOHANNES 4:10

1

Om Gud inte vore rättfärdig, skulle det inte finnas något krav på Sonen att lida och dö. Och om Gud inte vore kärleksfull, skulle det inte finnas någon villighet hos Sonen att lida och dö. Men Gud är både rättfärdig och kärleksfull. Därför är Gud i sin kärlek villig att uppfylla de krav som hans egen rättfärdighet ställer.

Guds lag kräver att: "Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta, med hela din själ och med all din kraft" (5 Mos 6:5). Ändå vet vi att vi älskar mycket annat mer än Gud, och det är just detta som är synd: att vi vanäro Gud genom att värdera tingen högre än honom och att vi agerar utifrån dessa värderingar. Därför säger Bibeln: "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud" (Rom 3:23). Det vi finner härligt är det vi har vår glädje i – och det är inte Gud.

Vår synd är inte obetydlig, eftersom den inte riktar sig emot någon som är obetydlig. Allvaret i en förolämpning växer i förhål-

lande till den förolämpades dignitet, och det finns ingen måtta på den respekt, beundran och trohet som Skaparen av hela universum är värd. Att inte älska honom är därför inte en bagatell – det är förräderi. Synden tar ifrån Gud hans ära och människan hennes lycka.

Eftersom Gud är rättfärdig, sopar han inte dessa överträdelser under universums stora matta. Han känner en helig vrede mot dem. De förtjänar sitt straff, och han har sagt: "Syndens lön är döden" (Rom 6:23) och att "Den som syndar skall dö" (Hes 18:4, SFB).

Det vilar en helig förbannelse över varje synd, och att inte utdela straffet vore orättfärdigt. Gud skulle backa upp förolämpningen, och en lögn skulle vila vid själva roten av verkligheten. Därför säger Gud: "Förbannad är var och en som inte håller sig till allt som står skrivet i lagens bok och fullgör det" (Gal 3:10, 5 Mos 27:26).

Men Guds kärlek är inte tillfreds med den förbannelse som vilar över mänskligheten på grund av synden. Han är inte tillfreds med att bara visa sin vrede, oavsett hur helig och berättigad den är. Därför sände Gud sin egen Son för att uppsluka vreden och bära förbannelsen för alla dem som förtröstar på honom. "Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att för vår skull ta förbannelsen på sig" (Gal 3:13).

Detta är innebörden i ordet "försoningsoffer" i texten som citeras ovan (Rom 3:25). Den talar om att Guds vrede avlägsnas genom att en ställföreträdare tar vår plats, på Guds initiativ. Jesus Kristus, vårt substitut, hindrar inte bara vreden utan absorberar den och riktar den bort från oss mot sig själv. Guds vrede är rättfärdig och blev därför uttömd – inte återkallad.

Låt oss därför inte leka med Gud eller bagatellisera hans kärlek. Vi kommer aldrig att stå i förundran över hans kärlek om vi inte förlikar oss med allvaret i vår egen synd och riktigheten i hans vrede. Men när vi – genom nåd – vaknar upp inför vår egen ovärdighet, kan vi se på Jesu lidande och död och säga: "Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som [vredesuppslukande] *försoningsoffer* för våra synder" (1 John 4:10, författarens kursiv).

Kristus led och dog...

FÖR ATT BEFRIA OSS FRÅN SYDENS SLAVERI

Han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod och som har gjort oss till ett kungadöme, till präster åt sin Gud och fader, honom tillhör härligheten och väldet i evigheters evighet, amen.

UPPENBARELSEBOKEN 1:5-6

Därför led också Jesus utanför stadsporten för att med sitt blod rena folket.

HEBREERBREVET 13:12

29

Vår synd ödelägger våra liv på två sätt: Den gör oss skyldiga inför Gud, så att vi kommer under hans rättfärdiga fördömelser, och den för oss in i en motbudande livsstil, så att vi vanställer den Guds avbild vi skapades för att visa. Den fördömer oss med skuld, och förslavar oss till kärlekslöshet.

Jesu blod befriar oss från båda dessa olyckor. Det tillfredsställer Guds rättfärdighet så att vår synd kan bli förlåten, och besegrar syndens makt som gör oss till slavar under kärlekslösheten. Vi har sett hur Kristus uppslukar Guds vrede och tar bort vår skuld. Men hur kan Kristi blod befria oss från syndens slaveri?

Svaret är inte att han är en fantastisk förebild som inspirerar oss att själva frigöra oss från vår själviskhet. Självklart är Jesus en förebild för oss – och en oerhört stark sådan. Han har tydligt sagt att vi ska efterlikna honom. "Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra" (Joh 13:34). Men budet att imitera Kristus är inte den kraft som ger oss frihet, utan det finns något som går djupare.

Synden har en så mäktig inverkan på våra liv att vi måste bli

befriade genom Guds kraft, inte genom vår egen viljestyrka. Men eftersom vi är syndare måste vi fråga: Är Guds kraft inställd på vår befrielse eller vår fördömelse? Och det är här Kristi lidande kommer in. När Kristus dog för att ta bort vår fördömelse, öppnade han så att säga den himmelska barmhärtighetens mäktiga portar så att den kan flöda över oss till befrielse från syndens makt.

Med andra ord var räddningen från syndens *skuld* och Guds vrede tvungen att komma före räddningen från syndens *makt* genom Guds barmhärtighet. Det grundläggande, bibliska sättet att uttrycka detta är: *Rättfärdiggörelsen* föregår och ligger till grund för *helgelsen*. De är inte samma sak. Den första är en omedelbar deklARATION – inte skyldig! – medan den andra är en ständigt pågående förvandling.

Följden är att för dem som satt sin tillit till Kristus, verkar Guds makt inte till fördömelse, utan till befrielse. Vi möts inte av vrede, utan av barmhärtighet. Gud ger oss denna kraft till förändring genom den tredje personen i gudomen, den helige Ande. Det är därför denna skönhet – ”kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning” – kallas ”Andens frukt” (Gal 5:22-23). Det är också därför Bibeln kan ge detta förunderliga löfte: ”Synden skall inte vara herre över er; ni står inte under lagen utan under nåden” (Rom 6:14). Att vi befinner oss ”under nåden” försäkrar oss om att Guds allmakt kommer att för-göra vår kärlekslöshet (inte på en gång, men successivt). Vi är inte passiva när vår själviskhet besegras, men vi står inte heller för den avgörande kraften. Det gör Guds nåd. Därför säger den store aposteln Paulus: ”Jag har arbetat mer än någon av dem, fast inte jag själv, utan Guds nåd som har varit med mig” (1 Kor 15:10). Må all nåds Gud, genom tron på Kristus, befria oss från både syndens skuld och syndens slaveri.